

[M. F. Mortensen.]

nemlig Venstre og Konservative, dels stillet af et Flertal, Radikale og Socialdemokrater, og endelig et Ændringsforslag, som hele Udvalget er enigt om. Udvalget har modtaget Henvendelser fra Landboforeningerne, der ikke ønskede de foreslaaede Bespareser. Ligeledes er der fra Husmandsforeningerne rettet Henvendelse til Udvalget med Ønske om, at de frie Bevillinger i Punkt 6, Tilskud, som Ministeren kan yde til forskellige Formaal, ikke bliver nedsat, men tværtimod forhøjet. Endvidere er der fra en nyoprettet Forening, nemlig Foreningen til Faareavlens Fremme, rettet Henvendelse om en Bevilling paa 10 000 Kr. Ved det stillede Ændringsforslag er der vist Imødekommenhed over for visse Ønsker fra de forskellige Landbrugsorganisationer, og endskønt Regeringspartierne har erkendt det berettigede i, at man overvejer Bespareser i de Udgifter, Staten yder i Tilskud til de Foranstaltninger, som Forslaget tager Sigte paa, har vi dog været enige om det rigtige i, at der foretages en Regulering, saaledes som det er foreslaaet i Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4. Ændringsforslaget under Nr. 2, der gaar ud paa, at Tilskuddet til Hesteavl ikke nedsættes, men at der kan ydes 40 000 Kr. aarlig til dette Formaal, har sin Berettigelse deri, at der nu inden for Husmandsforeningerne er sat kraftigt ind paa Opdræt af Heste passende til de mindre Landbrug. Der er allerede nu af Husmandsforeningerne oprettet 27 Hesteavlforeninger, og i disse Foreninger er der et brugbart Materiale til at arbejde videre med. De indkøbte Hingste er dels norske, dels af den saakaldte Frederiksborgrace, og der er ved Kaaring udtaget ca. 6 000 Hopper tjenlige til videre Avl. Vi mener fra Flertallets Side, at denne Selvforsyning bør fremmes. Vi indfører for Øjeblikket en hel Del udenlandske Heste, russiske Heste, wallisiske Heste og andre, og kan vi aflaste denne Import, er det kun godt. Desuden er der nu igen en Del Udførsel til Tyskland af Heste af den Type, vi tidligere har kunnet udføre. Ud fra disse Betragtninger mener Flertallet det forsvarligt, at Bevillingen til Hesteavl sættes op til de nævnte 40 000 Kr.

Ogsaa Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa, at Besparselsen til Kvægavlforeningerne bortfalder, saaledes at Tilskuddet bliver ved de 90 000 Kr., finder vi forsvarligt.

Ved det under Nr. 4 stillede Ændringsforslag imødekommer vi de Krav, der særlig er stillet fra Husmandsforeningerne,

og ligeledes imødekommer vi i nogen Grad Henvendelsen fra „Foreningen til Faareavlens Fremme“. Det foreslaas, at denne Bevilling forhøjes med 10 000 Kr., saaledes at den fremtidig bliver paa 45 000 Kr. Der er inden for disse Omraader, hvortil der af denne Bevilling kan ydes Tilskud, en stadig stigende Udvikling, særlig hvad angaar Fjerkræavl og Staldbedømmelse. Ministeren kan imidlertid af denne Bevilling ogsaa yde Tilskud til nye Produktionsgrene inden for Husdyravlen, saaledes ogsaa til Faareavlens Fremme, og kan derved imødekomme Ønsket fra denne Side.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 ophæves en Uret, der i sin Tid er begaaet over for Husmandsforeningerne, idet de i visse Tilfælde var udelukket, saaledes at de ikke i samme Grad som Landboforeningerne har kunnet udnytte Loven. Dette Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget og Ministeren, og jeg hilser med Glæde, at den gamle Fejl nu kan blive rettet.

Jeg kan ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, anbefale Tingets Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag.

Derimod maa jeg fraraade at stemme for det af Mindretallet, Venstre og Konservative, stillede Ændringsforslag, som ganske vist gaar ud paa, at de frie Bevillinger, ligesom af Flertallet foreslaaet, forhøjes til 45 000 Kr., men som i øvrigt betyder, at de foreslaaede Bespareser paa alle andre Punkter helt bortfalder. Vi kan fra Flertallets Side ikke indse, at der begaas nogen Uret ved at foretage en Nedsættelse af Bevillingerne til lokale Dyrskuer og til Fællesskuer. De Bevillinger, der bliver tilbage efter Nedskæringen, bliver dog paa henholdsvis 82 000 og 83 000 Kr., og med disse Tilskud vil der sikkert ogsaa i Fremtiden kunne afholdes Dyrskuer, uden at det behøver at virke hemmende. Jeg erkender, at Dyrskuerne har haft og endnu har deres Betydning ved, at Dyrene samles, og der ud fra en Sammenligning foretages en Bedømmelse af dem; derfor vil Dyrskuer altid være et vigtigt Led i Forædlingsarbejdet inden for Husdyravlen. Men jeg er af den Mening, at Staldbedømmelsen, som særlig er taget op af Husmandsforeningerne, er af fuldt saa stor Betydning. En Gaardmand f. Eks. kan godt i en Besætning paa 20—30 Malkekøer have 3—4 gode Individier, som paa et Dyrskue kan faa den højeste Præmie, selv om hele den øvrige Besætning er af ringe Kvalitet. Det er noget andet med en Staldbedømmelse. Derved foretages en Bedømmelse af hele